

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม มาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการควบคุมผู้ต้องขัง Standard Operating Procedures for Custodial Measures		
กระบวนการควบคุมผู้ต้องขัง : การควบคุมภายใน เรื่อง : มาตรฐานการเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง		รหัสเอกสาร : COR-CM-015
วันที่มีผลบังคับใช้ : ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔	ผู้มีอำนาจอนุมัติ : ผู้บัญชาการเรือนจำ/ ผู้อำนวยการทัณฑสถาน/ผู้อำนวยการ สถานกักขัง	จำนวนหน้า : ๑๔ หน้า
หน่วยงานเจ้าของเรื่อง : กองทัณฑวิทยา กลุ่มงานมาตรการควบคุมผู้ต้องขัง	หน่วยงานผู้ปฏิบัติ/เกี่ยวข้อง : เรือนจำ/ทัณฑสถาน สถานกักขัง	ระดับของผู้เข้าถึง : ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ

๑. กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ๑) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘
- ๒) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑
- ๓) ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยม การติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. การปฏิบัติ :

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
หลักการทั่วไป	๑) บุคคลภายนอกจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ ๒) ในการยื่นคำร้องขอเยี่ยมผู้ต้องขังทุกครั้ง ให้ญาติที่ประสงค์จะเข้าเยี่ยมใช้บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายแสดงต่อเจ้าพนักงานเรือนจำ และให้เจ้าพนักงานเรือนจำจดบันทึกข้อมูลบุคคลภายนอกหรือผู้เข้าเยี่ยมไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง กิจธุระหรือประโยชน์ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังนั้น ๓) เข้าเยี่ยมได้เฉพาะผู้ต้องขังที่ได้รับโอกาสให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก ๔) ต้องเข้าเยี่ยมหรือติดต่อในวันและเวลาที่เรือนจำได้กำหนดไว้ หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันและเวลาที่กำหนด ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำเห็นเป็นการจำเป็นที่สมควรจะอนุญาต ๕) เพื่อประโยชน์ด้านการควบคุมหรือความมั่นคงของเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำจะกำหนดให้ผู้ต้องขังแจ้งรายชื่อบุคคลภายนอกที่จะให้เข้ามาพบหรือติดต่อกับตนภายในเรือนจำไว้ล่วงหน้าก็ได้ รายชื่อบุคคลภายนอกนั้นให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ คน และหากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ให้สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ๖) ในกรณีมีเหตุพิเศษ ผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้บุคคลภายนอกนอกเหนือจากที่แจ้งไว้ล่วงหน้า ๑๐ คน เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังก็ได้ ๗) ห้ามบุคคลภายนอกที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง (๑) มีอาการมีเมามาหรือเมาสุรา น่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือความไม่เรียบร้อย (๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้าอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้ จะก่อการร้ายหรือกระทำความผิดกฎหมายขึ้น (๓) แต่งกายผิดปกตินิยมในท้องถิ่น ไม่สุภาพ หรือสกปรกอย่างร้ายแรง (๔) ไม่มีกิจเกี่ยวข้องหรือรู้จักเป็นญาติมิตรกับผู้ต้องขัง (๕) มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ (๖) เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	๘) บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตาม ดังนี้ (๑) อยู่ในเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้เป็นที่ยอมรับหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง (๒) ไม่นำสิ่งของใด ๆ เข้ามา หรือนำออกจากเรือนจำ หรือส่งมอบให้ หรือรับจากผู้ต้องขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีประสงค์จะมอบเงินให้กับผู้ต้องขัง ให้นำฝากไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เรือนจำจัดไว้เพื่อการนั้น (๓) ไม่แนะนำ ชักชวน แสดงกริยา หรือให้อาณัติสัญญาณอย่างใด ๆ แก่ผู้ต้องขังเพื่อกระทำความผิดกฎหมายหรือวินัยผู้ต้องขัง (๔) พูดภาษาไทย และออกเสียงให้ดังพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่นั้นได้ยิน จะพูดภาษาอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (๕) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังการสนทนา บันทึกภาพหรือเสียง และตัดการสื่อสาร หากเห็นว่าข้อความที่สนทนาเป็นไปโดยไม่เหมาะสม ในกรณีที่เรือนจำจัดให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังโดยการพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสาร (๖) ไม่ถ่ายภาพ หรือเขียนภาพเกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือเรือนจำ หรือเขียนแบบแปลน หรือแผนที่เรือนจำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์และแจ้งให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบก่อนแล้ว (๗) ไม่ใช่โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารใดในขณะเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง (๘) ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับเรือนจำ และคำสั่งของเจ้าพนักงานเรือนจำ ซึ่งปฏิบัติการโดยชอบด้วยหน้าที่ ๙) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลภายนอกที่จะมาขออนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อแล้ว มีสิ่งของที่ยังมิได้รับอนุญาตหรือสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ เจ้าพนักงานเรือนจำมีอำนาจขอดูหรือขอตรวจค้นได้ หากบุคคลภายนอกนั้นเป็นชายให้เจ้าพนักงานเรือนจำชายเป็นผู้ทำการตรวจค้น หากเป็นหญิงให้เจ้าพนักงานเรือนจำหญิงเป็นผู้ทำการตรวจค้น หรือให้ผู้นั้นแสดงเอง หรือจัดให้ชายหรือหญิงอื่นที่ควรเชื่อถือทำการค้นแทนก็ได้ ๑๐) บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง ได้กระทำความผิดตามระเบียบหรือข้อบังคับ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้ออกไปจากบริเวณเรือนจำ ทั้งนี้ หากมีการขัดขืนพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้กำลังพอสมควรที่จะให้ออกไปพ้นจากเรือนจำได้ ๑๑) ให้เรือนจำจัดทำตู้ล็อกเกอร์สำหรับให้ญาติเก็บสิ่งของที่ไม่อนุญาตให้เข้าบริเวณห้องเยี่ยมไว้ด้วย ๑๒) ผู้ต้องขังที่จะออกรับการเยี่ยม ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) เจ้าหน้าที่ประจำแดนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจสอบหลักฐานว่ามีรายชื่อได้รับการเยี่ยมจริง จึงอนุญาตให้ออกจากแดน (๒) ตรวจค้นตัวผู้ต้องขัง และให้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายเป็นเครื่องแต่งกายผู้ต้องขังออกไปรับการเยี่ยม

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๓) กำหนดเส้นทางการเดินสำหรับผู้ต้องขังที่ได้รับการเยี่ยมให้เดินไปยังห้องเยี่ยมญาติอย่างชัดเจน ๑๓) ในช่วงเวลาเยี่ยมในแต่ละรอบ ให้ญาติเข้าไปรอในห้องเยี่ยมญาติแล้วล็อกประตูห้องเยี่ยมญาติก่อนที่จะนำผู้ต้องขังเข้ามาในห้องเยี่ยมญาติ และเมื่อการเยี่ยมแต่ละรอบจบลง ให้นำผู้ต้องขังออกจากบริเวณห้องเยี่ยมญาติ ก่อนที่จะเปิดประตูห้องเยี่ยมให้ญาติผู้ต้องขังออกจากบริเวณดังกล่าว ๑๔) จัดทำสัญญาณเตือนภัยสำหรับแจ้งเจ้าหน้าที่เรือนจำเพื่อเข้าระงับเหตุได้ทันทั่วทั้งเมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้น ๑๕) ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหมั่นตรวจสอบกำกับดูแลการทำงานเจ้าหน้าที่ อย่าปล่อยปละละเลย และพยายามให้มีการสับเปลี่ยนการทำงานเพื่อมิให้เจ้าหน้าที่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการทำงาน
๑. ทัศนคติการเข้าพบผู้ต้องขังเกี่ยวกับคดี	๑) ทัศนคติหรือผู้ซึ่งจะเป็นทัศนคติที่จะขอเข้าพบผู้ต้องขังเกี่ยวกับคดีจะต้องเป็นทัศนคติที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทัศนคติตามกฎหมายว่าด้วยทัศนคติ และจะพบกับผู้ต้องขังได้เฉพาะทัศนคติที่ผู้ต้องขังต้องการพบเท่านั้น และต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ที่รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ ๒) ทัศนคติหรือผู้ซึ่งจะเป็นทัศนคติต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องขังตามแบบคำร้องที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ๓) เมื่อเรือนจำได้รับคำร้องของทัศนคติ ให้แจ้งผู้ต้องขังทราบข้อความตามคำร้องเพื่อแจ้งความประสงค์และเหตุผลว่าจะพบทัศนคติหรือไม่ ๔) เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำอนุญาต หรือไม่อนุญาตตามคำร้อง ให้แจ้งต่อทัศนคติและให้ทัศนคติลงลายมือชื่อรับทราบด้วย ๕) ทัศนคติที่ได้รับอนุญาตให้เข้าพบผู้ต้องขัง ต้องพบหรือติดต่อกับผู้ต้องขังคราวละ ๑ คน เว้นแต่การพบผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ต้องหาร่วมหรือจำเลยร่วมในคดีเดียวกัน โดยการพบนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาคดีจะให้พบผู้ต้องขังมากกว่า ๑ คนก็ได้ ๖) ทัศนคติสามารถเข้าพบผู้ต้องขังได้ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. ถึง ๑๕.๓๐ น. ของวันราชการ หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันเวลาราชการ ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้วและยังมิได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำเห็นเป็นการจำเป็นที่สมควรจะอนุญาต ๗) ทัศนคติที่ได้รับอนุญาตให้พบผู้ต้องขัง หากต้องการจะส่งข้อความที่พูดกับผู้ต้องขังเป็นความลับ ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ในระยะที่ไม่สามารถได้ยินข้อความการสนทนา และไม่ควรนำข้อความที่พูดกับผู้ต้องขังไปเผยแพร่กับสื่อสาธารณะ โซเชียลมีเดีย

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	๘) ในกรณีที่ทนายความยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องขัง และประสงค์จะนำสามเข้าพบผู้ต้องขังด้วย ทั้งนี้ สามควรได้รับการรับรองมาตรฐานอาชีพนักแปล หากผู้ต้องขังเป็นชาวต่างประเทศหรือชาวไทยใช้ภาษาท้องถิ่นไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้ หรือผู้ต้องขังไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ให้ปฏิบัติ ดังนี้ (๑) ให้แสดงบัตรประชาชนหรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายหรือหนังสือเดินทางของสามประกอบคำร้องขอเข้าพบผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณา (๒) กรณีสามแสดงหลักฐานหรือข้อความที่เป็นเท็จหรือกระทำความผิดระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยม การติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำจัดบันทึกข้อมูล และให้สามออกจากบริเวณเรือนจำ และไม่อนุญาตให้เข้าเรือนจำให้ฐานะสามอีกต่อไป ๙) หากผู้ต้องขังอยู่ระหว่างการสอบสวนหรือไต่สวนมูลฟ้อง ให้ทนายความยื่นสำเนาใบอนุญาตให้เป็นทนายความ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังด้วย ๑๐) กรณีทนายความที่ผู้ต้องขังแต่งตั้งและคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว ทนายความต้องยื่นสำเนาใบแต่งตั้งทนายความที่ศาลประทับไว้ในส่วนคดีให้เป็นทนายความประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังด้วย ๑๑) กรณีมีเหตุพิเศษเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งทนายความ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้เข้าพบผู้ต้องขังโดยไม่ต้องมีใบแต่งตั้งทนายความ หรือใบแต่งตั้งทนายความที่ศาลประทับไว้ในส่วนคดีมาแสดงก็ได้ ๑๒) ให้นำความในหลักการทั่วไปมาใช้บังคับกับกรณีทนายความที่เข้าพบผู้ต้องขังเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม ๑๓) ทนายความต้องมาพบผู้ต้องขังในเรื่องคดีความเท่านั้น หากมาติดต่อผู้ต้องขังด้วยกิจการอื่น ให้เจ้าพนักงานจัดบันทึกข้อมูล และไม่อนุญาตให้เข้าเรือนจำอีกต่อไป
๒. พนักงานสอบสวน เข้าสอบปากคำผู้ต้องขัง	๑) ต้องแสดงหนังสือที่ระบุว่าเป็นผู้รับผิดชอบคดีนั้น และหนังสือตอบรับจากเรือนจำให้เข้าสอบปากคำผู้ต้องขังรายนั้น ๆ ตามวันและเวลาที่ได้อำนาจ ๒) ต้องแสดงบัตรประจำตัวข้าราชการตำรวจต่อเจ้าพนักงานเรือนจำ ๓) ต้องแต่งกายในชุดเครื่องแบบหรือชุดสุภาพประจำหน่วยงานของตน ๔) ให้เรือนจำจัดห้องสอบปากคำโดยเฉพาะสำหรับพนักงานสอบสวน หากมีข้อจำกัดด้านสถานที่ อนุโลมให้ใช้ห้องพบทนายความ ๕) ให้นำบทความนี้ไปใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่รัฐอื่น นอกจากพนักงานสอบสวน ที่มีหนังสือมอบหมายว่าเป็นผู้รับผิดชอบคดีนั้น โดยอนุโลม

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
๓. เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง	๑) เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลจะเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังในสังกัดได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ ๒) เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลที่ได้รับอนุญาตจะต้องแต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ ทั้งไม่ออกไปนอกเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้ ๓) ให้นำความในบทที่ ๑ มาใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม
๔. การเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย	๑) ผู้ต้องขังคนใดที่เจ็บป่วยอาการหนักและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือผู้บัญชาการเรือนจำอาจจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังนั้นได้รับการเยี่ยมจากญาติภายในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำได้ แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากรายงานของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาลนั้น ๒) ให้มีการเยี่ยมผู้ต้องขังป่วยตามข้อข้างต้น ในระหว่างวันและเวลาราชการตามปกติได้โดยให้จัดเยี่ยมในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ หรือสถานที่อื่นใดอันสมควร แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ญาติและผู้ต้องขังได้สนทนากันอย่างใกล้ชิด และเยี่ยมได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ นาที ๓) บุคคลต่อไปนี้เท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย (๑) บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย (๒) สามีนี หรือภริยา (๓) บุตร ธิดา หรือหลาน (๔) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน (๕) ลูก ป้า น้า อา (๖) บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ต้องขังป่วยร้องขอ
๕. การเยี่ยมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	๑) เรือนจำอาจนำเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบและเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการเยี่ยม การติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับเรือนจำตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมฯ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ๒) การเยี่ยมผู้ต้องขังทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference) (๑) สถานที่ดำเนินการ ได้แก่ (๑.๑) ศูนย์บริการร่วม Call Center ชั้น ๑ อาคารกรมราชทัณฑ์ (๑.๒) เรือนจำ ๕ แห่ง ได้แก่ เรือนจำกลางเชียงใหม่ เรือนจำกลางพิษณุโลก เรือนจำกลางระยอง เรือนจำกลางคลองไผ่ และเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๒) บุคคลที่อนุญาตให้ติดต่อ ต้องเป็นญาติที่มีความเกี่ยวข้องกัน ดังนี้ (๒.๑) บิดา มารดา (๒.๒) สามีหรือภรรยา (๒.๓) บุตร (๒.๔) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา (๒.๕) กรณีผู้ต้องขังไม่มีญาติตามข้อ (๒.๑)-(๒.๔) ให้ผู้ต้องขังทำการลงทะเบียนเพื่อกำหนดบุคคลที่ผู้ต้องขังต้องการให้เยี่ยม โดยการพิจารณาอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำ (๓) คุณสมบัติของผู้ต้องขังที่ได้รับการเยี่ยม (๓.๑) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี (๓.๒) นักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป (๓.๓) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์โทษทางวินัย หรืออุทธรณ์โทษทางวินัยในรอบปีนั้น (๔) กำหนดการเยี่ยม (๔.๑) ผู้ต้องขังระหว่างจะได้รับการเยี่ยม ๒ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๔.๒) นักโทษเด็ดขาดชั้นกลางและชั้นดี จะได้รับการเยี่ยม ๒ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๔.๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นดีมาก จะได้รับการเยี่ยม ๓ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๔.๔) นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม จะได้รับการเยี่ยม ๔ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๕) วันและเวลาเยี่ยม ให้เรือนจำกำหนดการเยี่ยมไว้สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเรือนจำ โดยเปิดให้ญาติเยี่ยมได้ตั้งแต่ ๐๘.๐๐-๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. และให้เรือนจำกำหนดรอบในการเยี่ยมครั้งละไม่เกิน ๒๐ นาที (๖) การลงทะเบียนเยี่ยม (๖.๑) ให้ญาติที่ประสงค์จะเยี่ยมญาติทางไกลเดินทางมายื่นแสดงความจำนงขอเยี่ยมผู้ต้องขังที่ศูนย์บริการร่วม Call Center ชั้น ๑ อาคารกรมราชทัณฑ์ ในวันและเวลาราชการ (๖.๒) กรอกแบบขออนุญาตเยี่ยมผู้ต้องขัง พร้อมแนบสำเนาหลักฐานที่ทางราชการออกให้ เช่น บัตรประชาชน ใบขับขี่รถยนต์ ทะเบียนบ้าน เป็นต้น (๖.๓) ผู้ที่จะเยี่ยมต้องมายื่นลงทะเบียนด้วยตนเอง เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนแล้วเสร็จ จะได้รับหลักฐานการลงทะเบียนจากเจ้าหน้าที่ (๗) การจองเยี่ยม (๗.๑) ญาติที่มาลงทะเบียนไว้จะต้องรอผลการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และคุณสมบัติต่าง ๆ ของผู้ต้องขังที่จะได้รับการเยี่ยมว่าถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ (๗.๒) เจ้าหน้าที่จะแจ้งผลการพิจารณาให้ญาติทราบทางระบบแอปพลิเคชันไลน์ (๗.๓) กำหนดวัน เวลาที่ต้องการจะเยี่ยม

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๘) รูปแบบหรือวิธีการเยี่ยม (๘.๑) ให้ญาติที่ลงทะเบียนไว้เดินทางมาเยี่ยมผู้ต้องขังที่ศูนย์บริการร่วม Call Center ชั้น ๑ อาคารกรมราชทัณฑ์ ตามวันและเวลาที่กำหนด (๘.๒) เรือนจำเป็นผู้นำตัวผู้ต้องขังที่ได้รับการเยี่ยมมายังสถานที่เยี่ยมภายในเรือนจำ ซึ่งต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม ปลอดภัย และสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง (๘.๓) ญาติและผู้ต้องขังจะได้พูดคุยในรูปแบบเห็นหน้ากันผ่านทางเทคโนโลยีระบบสื่อสารทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference) ๙) การเยี่ยมระหว่างการกักตัว หากเรือนจำที่มีศักยภาพ สามารถจัดให้แดนแรกรับหรือแดนใดเป็นแดนกักโรคผู้ต้องขัง ในการเยี่ยมนั้น ให้จัดทำจุดที่จัดตั้งอุปกรณ์ในการเยี่ยมญาติทางไลน์ หรือทาง Video Conference ได้เป็นการเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการกักตัว โดยจะต้องแยกอุปกรณ์ และจัดเจ้าหน้าที่เฉพาะจุด แต่ถ้าเรือนจำใดไม่มีพื้นที่หรือศักยภาพดังกล่าว ให้จัดพื้นที่ของแดนพยาบาลเพื่อเป็นจุดให้ผู้ต้องขังมาเยี่ยมญาติทางไลน์ หรือทาง Video Conference ได้ แต่ต้องไม่ปะปนกับผู้ต้องขังอื่น ๑๐) การเยี่ยมญาติทางไกลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (๑) สถานที่ดำเนินการ กำหนดให้จัดสถานที่เยี่ยมญาติบริเวณภายในเรือนจำที่เรือนจำพิจารณาว่ามีความเหมาะสมปลอดภัย และสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง โดยสถานที่จะต้องจัดให้เหมาะสมแก่การเยี่ยมและมีเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด (๒) คุณสมบัติของผู้ต้องขังที่ได้รับการเยี่ยม ต้องเป็นผู้ต้องขังระหว่างหรือนักโทษเด็ดขาดชั้นกลางขึ้นไป มีพฤติกรรมเป็นที่ไว้วางใจได้ โดยกำหนดการเยี่ยมไว้ ดังนี้ (๒.๑) ผู้ต้องขังระหว่างจะได้รับการเยี่ยม ๒ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๒.๒) นักโทษเด็ดขาดชั้นกลางและชั้นดี จะได้รับการเยี่ยม ๑ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๒.๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นดีมาก จะได้รับการเยี่ยม ๒ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๒.๔) นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม จะได้รับการเยี่ยม ๓ ครั้ง ต่อ ๑ เดือน (๓) บุคคลที่อนุญาตให้ติดต่อ ต้องเป็นญาติที่มีความเกี่ยวข้องกัน ดังนี้ (๓.๑) บิดา มารดา (๓.๒) สามีหรือภรรยา (๓.๓) บุตร (๓.๔) กรณีผู้ต้องขังไม่มีญาติดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้ต้องขังทำการลงทะเบียนเพื่อกำหนดบุคคลที่ผู้ต้องขังต้องการให้เยี่ยม โดยการพิจารณาอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำ

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๔) วันและเวลาเยี่ยม ให้เรือนจำจัดการเยี่ยมญาติผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และให้กำหนดการเยี่ยมไว้สัปดาห์ละ ๑-๒ วัน ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเรือนจำ โดยเปิดให้ญาติเยี่ยมได้ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. และให้เรือนจำกำหนดรอบในการเยี่ยมครั้งละไม่เกิน ๒๐ นาที (๕) การลงทะเบียน (๕.๑) ให้เรือนจำลงทะเบียนผู้ต้องขังและญาติโดยกำหนดตัวบุคคลที่ผู้ต้องขังประสงค์จะให้เยี่ยม จำนวนไม่เกิน ๕ คน โดยให้ญาติที่ประสงค์เยี่ยมญาติทางไกลสำเนาเอกสารที่ทางราชการออกให้ เช่น บัตรประชาชน ใบขับขี่รถยนต์ และส่งไปยังเรือนจำเพื่อเป็นหลักฐาน (๕.๒) ญาติสามารถจองการเยี่ยมผู้ต้องขังโดยแจ้งความประสงค์การเยี่ยมได้หลายรูปแบบ คือ ทางจดหมาย โทรศัพท์หรือโทรสาร แจ้งความประสงค์โดยตรงที่เรือนจำ โดยแจ้งข้อมูลของผู้เข้าเยี่ยม เช่น ชื่อ-สกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ความสัมพันธ์กับผู้ต้องขัง แก่เจ้าหน้าที่หรือจองเยี่ยมผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของเรือนจำที่ให้บริการโดยกรอกข้อมูลของผู้เข้าเยี่ยม เช่น ชื่อ-สกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ความสัมพันธ์กับผู้ต้องขัง ตามแบบฟอร์มที่ได้กำหนดในเว็บไซต์ (ให้ใช้แบบฟอร์มในเว็บไซต์เยี่ยมญาติทางไกลผ่านของกรมราชทัณฑ์เป็นต้นแบบหรือแบบฟอร์มที่เรือนจำกำหนดขึ้นมาเอง)
๖. การเยี่ยมญาติใกล้ชิด	๑) ให้เรือนจำจัดสถานที่เยี่ยมญาติภายในเรือนจำ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหมาะสมปลอดภัย และสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งมีขอบเขตกั้นมิให้ญาติเข้าไปติดต่อกับผู้ต้องขังอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม โดยสภาพสถานที่จะต้องจัดให้เหมาะสมแก่การพูดคุยสนทนา และการร่วมรับประทานอาหารร่วมกันของญาติและผู้ต้องขัง มีความร่มรื่น และไม่มีสิ่งกีดขวางการสนทนา ๒) คุณสมบัติของญาติที่จะเข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง (๑) บิดา มารดา (๒) สามีหรือภรรยา (๓) บุตร (๔) กรณีผู้ต้องขังไม่มีญาติดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้บัญชาการเรือนจำใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลดังกล่าวข้างต้นเข้าเยี่ยมได้ ๓) การดำเนินการ (๑) อนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมในแต่ละครั้งได้ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อผู้ต้องขัง ๑ คน (๒) ญาติที่เข้าเยี่ยมผู้ต้องขังทุกคนจะต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทางราชการออกให้และมีรูปถ่าย เพื่อแสดงตัวเมื่อเข้าเยี่ยมญาติ

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๓) ให้ญาติแต่งกายสุภาพทั้งหญิงและชาย (๔) ให้เรือนจำจัดเตรียมบัตรแสดงตัวผู้เข้าเยี่ยมให้ญาติ ติดไว้ที่อกเสื้อเบื้องขวา ให้เห็นเด่นชัดทุกคน ๕) ผู้ต้องขังที่จะออกเยี่ยมกรณีพิเศษในงานวันพบญาติใกล้ชิด ให้เรือนจำจัดให้สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมือนกัน เพื่อให้สามารถสังเกตได้ง่าย และป้องกันมิให้ผู้ต้องขังอื่นที่มีได้รับการเยี่ยมในขณะนั้นเข้ามาในบริเวณสถานที่จัดเยี่ยม ยกเว้นได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายแล้วเท่านั้น ๕) เวลาเยี่ยม ให้เรือนจำเปิดให้ผู้ต้องขังได้รับการเยี่ยมวันละ ๒ รอบ ๆ ละ ๒ ชั่วโมง ดังนี้ (๑) รอบเช้า เวลา ๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. (๒) รอบบ่าย เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ๖) กรณีที่เรือนจำไม่สามารถดำเนินการจัดงานวันพบญาติใกล้ชิดให้เสร็จสิ้นได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด อันเนื่องจากมีผู้ต้องขังที่จะได้รับการเยี่ยมจำนวนมาก ให้ผู้บัญชาการเรือนจำใช้ดุลยพินิจในการขยายเวลาจัดงานออกไปได้ตามความเหมาะสม ๗) ผู้ต้องขังชาวไทยที่ได้รับการเยี่ยมต้องเป็นนักโทษเด็ดขาดชั้นกลางขึ้นไป มีพฤติการณ์เป็นที่ไว้วางใจไม่เคยกระทำความผิดหลักปฏิบัติในการเยี่ยมญาติในงานวันพบญาติใกล้ชิดครั้งที่ผ่านมา และมีคุณสมบัติดังนี้ (๑) ผู้ต้องขังชั้นกลาง จะได้รับการเยี่ยม ๑ ครั้ง ตลอดงาน โดยมีเงื่อนไข คือ (๑.๑) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกิน ๑๐ ปี (๑.๒) กระทำความผิดครั้งแรก คดีเดียว (๑.๓) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาโทษทางวินัย (๒) ผู้ต้องขังตั้งแต่ชั้นดีขึ้นไป จะได้รับการเยี่ยมไม่เกิน ๒ ครั้ง ตลอดงาน วันพบญาติ โดยมีเงื่อนไข คือ (๒.๑) ต้องไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษทางวินัย (๒.๒) ต้องไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย (๓) เด็กและเยาวชนที่สถานพินิจฝากไว้ ให้ได้รับการเยี่ยม ๑ ครั้ง โดยมีเงื่อนไข คือ (๓.๑) มีพฤติการณ์เป็นที่ไว้วางใจได้ (๓.๒) ต้องไม่อยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณาหรือถูกลงโทษทางวินัย (๔) ผู้ต้องกักกันหรือผู้ต้องกักขัง ให้ได้รับการเยี่ยมญาติเช่นเดียวกับผู้ต้องขังชั้นกลาง ๘) ผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ ที่จะรับการเยี่ยม (๑) เป็นผู้ต้องขังชาวต่างประเทศทุกประเภท ยกเว้น (๑.๑) ผู้ที่มีกำหนดโทษประหารชีวิต (๑.๒) ผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัย (โดยให้เรือนจำส่งบัญชีรายชื่อผู้ต้องขังที่กระทำความผิดวินัยไปกรมราชทัณฑ์ล่วงหน้า ๒ สัปดาห์ ก่อนวันพบญาติ)

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง

(๒) จำนวนครั้งในการเยี่ยม

(๒.๑) ญาติผู้ต้องขัง ได้แก่ บิดา มารดา สามเณรหรือภรรยา พี่ น้อง และบุตร จะได้รับอนุญาตให้เยี่ยมได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ทั้งนี้ ต้องเป็นสามเณรหรือภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเป็นไปตามที่ได้แจ้งไว้ในทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง

(๒.๒) ตัวแทนครอบครัวหรืออาสาสมัคร เฉพาะกรณีผู้ต้องขังที่ไม่มีญาติมาเยี่ยม จะได้รับอนุญาตให้เยี่ยมได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

(๒.๓) เจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตหรือกงสุล ให้เยี่ยมได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) วิธีการขอเยี่ยมให้ญาติแจ้งความจำนงค์ต่อกรมราชทัณฑ์ โดยผ่านสถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุล สำหรับกรณีไม่มีสถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลประจำประเทศไทย ให้ญาติแจ้งความจำนงค์ขอเยี่ยมโดยตรงต่อกรมราชทัณฑ์ (กลุ่มงานราชทัณฑ์ต่างประเทศ) โดยมีสำเนาหนังสือเดินทางและเอกสารแสดงความเป็นญาติประกอบการพิจารณา โดยให้แจ้งล่วงหน้าก่อนวันพบญาติอย่างน้อย ๓ วันทำการ

๙) การประชาสัมพันธ์การจัดงาน

(๑) ให้เรือนจำประชาสัมพันธ์กำหนดวันจัดงานและหลักเกณฑ์การเยี่ยมให้ญาติและผู้ต้องขังทราบโดยทั่วกัน และติดประกาศชื่อผู้ต้องขังที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการเยี่ยมที่เรือนจำให้ญาติทราบ เพื่อญาติจะได้มาตรวจรายชื่อและจองเยี่ยม หรือหากเรือนจำสามารถทำหนังสือแจ้งญาติโดยตรงก็ให้ดำเนินการเพื่อเป็นการให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ต้องขังอีกทางหนึ่ง

(๒) ให้เรือนจำขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการในท้องถิ่น ในการประชาสัมพันธ์ให้ญาติและบุคคลทั่วไปทราบถึงการจัดงาน รวมทั้งขอความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้ประกาศประชาสัมพันธ์ให้ลูกบ้านทราบ

(๓) ในระหว่างการจัดงานวันพบญาติใกล้ชิด ให้จัดทำบอร์ดแสดงการดำเนินงานและภารกิจของกรมราชทัณฑ์ และผลงานของเรือนจำเกี่ยวกับการศึกษาอบรม การพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง ให้ญาติและบุคคลทั่วไปได้ทราบเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของเรือนจำ โดยให้จัดไว้ในบริเวณที่ทำการเยี่ยมของญาติด้านหน้าเรือนจำ

๑๐) การแจ้งความจำนงค์เข้าเยี่ยม

(๑) ให้เรือนจำประชาสัมพันธ์ให้ญาติมาแจ้งความจำนงค์ขอเข้าเยี่ยมแต่เนิ่น ๆ

(๒) เมื่อเรือนจำได้รับการแจ้งความจำนงค์ขอเยี่ยมผู้ต้องขังของญาติแล้ว ให้จัดทำบัญชีแสดงวันเยี่ยมแต่ละวันและในรอบต่าง ๆ ไว้ โดยให้เฉลี่ยจำนวนการเยี่ยมแต่ละรอบให้เหมาะสม อย่าให้มีการเยี่ยมจำนวนมากในวันใดวันหนึ่งจนเกินไป และให้แจ้งผู้ต้องขังทราบถึงกำหนดการเยี่ยมของตนด้วย

(๓) หากญาติไม่ได้ยื่นความจำนงค์ขอเยี่ยมผู้ต้องขังไว้ล่วงหน้า และจะขอเข้าเยี่ยม ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาอนุญาตให้เยี่ยมได้ตามสมควร

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	๑๑) การชี้แจงผู้ต้องขัง (๑) ให้เรือนจำอบรมชี้แจงผู้ต้องขังทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของงานวันพบญาติ ใกล้ชิดที่กรมราชทัณฑ์จัดให้มีขึ้น และประโยชน์ที่ผู้ต้องขังจะได้รับ ให้ผู้ต้องขัง ช่วยกันรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย ช่วยกันดูแลอย่าให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้น (๒) ให้เรือนจำชี้แจงและกำชับผู้ต้องขังมิให้ขอความช่วยเหลือหรือเรียกร้อง สิ่งของจากญาติมากเกินไปจนเกินความจำเป็น อันอาจเป็นเหตุให้ญาติเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากมาเยี่ยมในโอกาสต่อไป ซึ่งจะเป็นผลเสียกับตัวผู้ต้องขังเอง ๑๒) ในระหว่างการเยี่ยม ให้ควบคุมการเข้าเยี่ยมของผู้ต้องขัง มิให้มีการหมิ่นเหม่ เวียน เข้ารับการเยี่ยมมากเกินไปจนเกินกว่าประโยชน์ที่ผู้ต้องขังพึงได้รับ หากมีการฝ่าฝืน ให้เรือนจำ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขังผู้นั้น โดยไม่มีการลดหย่อน และงดให้เยี่ยมญาติ ในงานพบญาติใกล้ชิดครั้งต่อไป ๑๓) ให้ผู้บัญชาการเรือนจำอยู่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระหว่าง การจัดงานวันพบญาติใกล้ชิดที่โดยตลอด หากมีราชการหรือกิจธุระจำเป็นที่จะต้องไปปฏิบัติ ให้แต่งตั้งผู้รักษาราชการเพื่อดูแลความเรียบร้อยของการจัดงาน และกำชับให้ระมัดระวังการควบคุมเป็นกรณีพิเศษ อย่าให้เกิดความเสียหายแก่ ทางราชการขึ้นได้ ให้เรือนจำพิจารณาตามที่เห็นเป็นการสมควร ในการประสานงาน ของกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้มาช่วยรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างการจัดงาน วันพบญาติใกล้ชิด ๑๔) ให้เรือนจำพิจารณาจัดวางกำลังเจ้าหน้าที่ควบคุมตามจุดต่าง ๆ เช่น แนวกำแพง โรงงาน โรงเลี้ยง โรงอบรม โดยเฉพาะผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์ให้ระมัดระวัง การควบคุมเป็นกรณีพิเศษ ๑๕) ให้เรือนจำเตรียมการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกให้แก่ญาติ อย่างเพียงพอ ๑๖) ในขณะที่มีญาติอยู่ภายในเรือนจำ ให้เรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือยังไม่ได้รับการเยี่ยมให้อยู่ภายในสถานที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น ห้ามอนุญาตให้ ผู้ต้องขังเหล่านั้นออกนอกบริเวณสถานที่ที่กำหนด ๑๗) ให้ตรวจสอบอุปกรณ์การสื่อสาร การป้องกันและระงับเหตุร้าย หรืออัคคีภัย ให้พร้อมใช้งานได้ในทันที ๑๘) ในระหว่างงานวันพบญาติใกล้ชิด ห้ามรถยนต์เข้า-ออกเรือนจำในช่วงเวลา ราชการปกติ
๗. บุคคลภายนอกเข้าดู การหรือติดต่อ การงานกับเรือนจำ	๑) บุคคลภายนอกจะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำได้ต่อเมื่อได้รับ อนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ ๒) บุคคลภายนอกที่จะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำจะต้องปฏิบัติตาม ดังนี้ (๑) แต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ (๒) ไม่พูดจากับผู้ต้องขัง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเรือนจำ (๓) ต้องเข้าดูแต่ภายในอาณาเขต และกำหนดเวลาที่ทางการเรือนจำกำหนดให้ไว้

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	๓) บุคคลภายนอกที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการหรือติดต่อกับเรือนจำในคราวหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเรือนจำ ๔) บุคคลภายนอกที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการหรือติดต่อกับเรือนจำในคราวหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเรือนจำ
๘. การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง	๑) การจะให้มีการรับหรือรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขังในแต่ละเรือนจำให้เป็นไปตามประกาศกรมราชทัณฑ์ ๒) การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง ต้องให้เจ้าพนักงานเรือนจำตรวจก่อน และดำเนินการ ดังนี้ (๑) ถ้าเป็น “สิ่งของอนุญาต” ให้พนักงานเรือนจำส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่มีปริมาณมากเกินไปจนความจำเป็น เจ้าพนักงานเรือนจำจะส่งมอบแก่ผู้ต้องขังพอประมาณตามความจำเป็นก็ได้ นอกนั้นให้ส่งมอบแก่บุคคลภายนอกผู้ฝากรับคืนไป (๒) ถ้าเป็นสิ่งของซึ่งมิใช่ “สิ่งของต้องห้าม” หรือมิใช่เป็น “สิ่งของอนุญาต” แต่เป็นสิ่งของที่ทางการเรือนจำผ่อนผันยอมเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขัง เจ้าพนักงานเรือนจำจะรับเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังก็ได้ ถ้าไม่สามารถจะเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังได้ให้ส่งมอบสิ่งของนั้นคืนแก่บุคคลภายนอกผู้ฝาก หากไม่รับคืนให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจดำเนินการกับสิ่งของดังกล่าว และในกรณีนี้เจ้าพนักงานเรือนจำและทางเรือนจำจะไม่รับผิดชอบในสิ่งของนั้นแต่อย่างใด ๓) สิ่งของที่ไม่ผ่านการตรวจค้นของเจ้าพนักงานเรือนจำห้ามส่งมอบให้ผู้ต้องขังโดยเด็ดขาด ๔) กรณีการส่งมอบสิ่งของหรือการให้นำเอาสิ่งของออกไปจากเรือนจำหรือการดรับฝากสิ่งของตามข้อก่อน เจ้าพนักงานเรือนจำจะต้องชี้แจงเหตุผลให้บุคคลภายนอกผู้ฝากทราบด้วย
๙. การเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่	๑) การเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่ ไม่ใช่สิทธิที่ผู้ต้องขังทุกคนจะได้รับ แต่เป็นประโยชน์ที่กรมราชทัณฑ์จัดขึ้นสำหรับผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดี ๒) การดำเนินการเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่ มีขั้นตอน ดังนี้ (๑) เรือนจำชั่วคราวหรือทัณฑสถานเปิดแห่งใดที่มีความพร้อม ให้จัดทำโครงการเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่ โดยผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดเป็นผู้อนุมัติโครงการ (๒) ทำหนังสือขออนุญาตกรมราชทัณฑ์ พร้อมแนบเอกสารโครงการดังกล่าว

การเยี่ยม การติดต่อผู้ต้องขังของบุคคลภายนอก และของฝากให้ผู้ต้องขัง	
	(๓) เมื่อกรมราชทัณฑ์ให้ความเห็นชอบจึงดำเนินการตามโครงการดังกล่าวได้ (๔) โครงการดังกล่าว สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องทำเรื่องเสนอกรมราชทัณฑ์เป็นรายครั้งอีก ๓) ผู้ต้องขังที่ได้รับการเยี่ยมต้องเป็นผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมและฝึกวิชาชีพที่อยู่ประจำในเรือนจำชั่วคราวหรือทัณฑสถานเปิดมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ๔) ผู้ต้องขังที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับประโยชน์ดังกล่าว (๑) ผู้ต้องขังที่ออกไปทำงาน หรือฝึกวิชาชีพในเรือนจำชั่วคราวในลักษณะเข้าไป-เย็นกลับ (๒) ผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างเข้าร่วมโครงการการพักโทษกรณีพิเศษ โครงการโครงสร้างเบา โครงการกำลังใจ หรือโครงการอื่นในลักษณะเดียวกัน ๕) ผู้ที่ประสงค์จะขอเยี่ยม ต้องเป็นสามี/ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ๖) ญาติผู้ต้องขังจะต้องแจ้งความประสงค์ให้เรือนจำชั่วคราวหรือทัณฑสถานเปิดทราบเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันทำการ พร้อมทั้งแนบเอกสารดังต่อไปนี้ (๑) บัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน (๒) ทะเบียนสมรสหรือสูติบัตรของบุตร หนังสือรับรองจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน กรณีไม่มีทะเบียนสมรส (๓) หลักฐานแสดงว่าได้รับการคุมกำเนิดแล้ว (๔) หลักฐานอื่นที่เรือนจำชั่วคราวหรือทัณฑสถานเปิดเห็นสมควร ๗) ภรรยาของผู้ต้องขังชายที่จะเข้าเยี่ยม/ผู้ต้องขังหญิงที่จะได้รับการเยี่ยม จะต้องมีการคุมกำเนิดก่อนเข้าร่วมโครงการ ๘) ผู้ต้องขังจะได้รับอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมได้เดือนละ ๑ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ๙) สามี/ภรรยาของผู้ต้องขังสามารถนำอาหารและสัมภาระเฉพาะที่จำเป็นมาใช้ร่วมกับผู้ต้องขังขณะเยี่ยมได้ แต่ต้องได้รับการอนุญาตจากของเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบ ๑๐) กรณีผู้ต้องขังหรือสามี/ภรรยาที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่กำหนดไว้เกี่ยวกับเรื่องสิ่งของต้องห้าม สิ่งของไม่อนุญาตจะถูกตัดสิทธิ์ในการเยี่ยมและมีความผิดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๑๑) สามี/ภรรยาของผู้ต้องขังที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่แล้ว จะไม่ตัดสิทธิ์การเยี่ยมโดยปกติแต่อย่างใด ๑๒) ให้เรือนจำ/ทัณฑสถานประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่ รวมถึงเหตุผลในการคุมกำเนิด เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเยี่ยม ให้ญาติผู้ต้องขังและผู้ต้องขังทราบ หากมีการประพฤติไม่เหมาะสม หรือฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่กำหนดไว้ จะไม่อนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมพิเศษเพื่อใช้ชีวิตคู่ และอาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย